

4. Rohkea nainen

Rohkeus näyttää monenlaiselta. Joskus se on näkyvä ja suuri askel eteenpäin, mutta useimmiten pieni liikahtus sisimmässä, suunnan tarkistus. Toisinaan on rohkeutta liikkua ja lähteä, toisinaan jäädä, pysähtyä kerta kaikkiaan. Rohkeuden takana on aina luottamus, vaikka se monesti vain väreilee arkana pelon pinnassa.

Luottamus ei tarkoita sitä, että näkee koko tien, ja lähtee varmana ja vahvana kulkemaan sitä. Riittää Nasaretin Marian luottamus. Sellainen luottavainen rohkeus ihmettelee Jumalan kutsun edessä inhimillistä mahdottomuutta, mutta suostuu asettumaan tehtävänsä Jumalan mahdollisuuksiin nojaten. Antaa tehtävän kypsyä ja tien aueta askel kerrallaan.

Liian usein rohkeus sekoitetaan julkeuteen, räävittömyyteen, koviin kyynärpäihin. Mitä rohkeaa on rumassa ja repivässä? Todellista rohkeutta on nähdä rehellisesti mahdottomuudet – maailman ja omansa - mutta siinä kaikessa Jumalan loputtomat mahdollisuudet. Vaatii rohkeutta suostua Jumalan kutsuun, saamiinsa lahjoihin, osaamiseensa ja taitoonsa, kun yhtä aikaa tuntee oman pimeytensä ja maailman suuret haavat, valtavat vaatimukset.

Entä jos tänään olisin se nainen, joksi minut on luotu, ja kieltäytyisin kutistumasta ja kumartumasta mahdottomuuksien edessä?

Mitä minä syvimmiltäni olen, ja miten se resonoi Jumalan kutsun ja maailman tarpeiden kanssa?

Pyydän Jumalaa vahvistamaan rehellistä rohkeutta olla minä, siunaamaan naiseuteni, lahjani ja osaamiseni. Annan Hänen siunata minua niin, että voin olla Jumalan vastaus jonkun toisen rukouksiin. Kuuntelen Jumalan voimaa itsessäni.

Usein
pyydän Marian nöyryyttä
ottaa vastaan
mitä annat.

Tänään
pyydän hänen rohkeuttaan

avata itseni ihmeelle
ja luottaa:

Jumalalle ei mikään ole mahdotonta.

HK